

Lo Somatenent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Reus, Dijous 16 de Desembre de 1897

Núm. 3.4314

Any XII

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	1.00	3.50
En provincies i trimestre.	2.50	7.50
Extranger y Ultramar.	3.00	9.00
Anúncis, a preus convencionals.		

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la provincia FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

CEPS AMERICANS

HORT DE PAU ABELLÓ tocant á la carretera de Tarragona

Arrelats molt superiors.--Preus ventatjosos.--Autenticitat garantida.

Per tractar en lo mateix hort ó carrer primer del Roser n.º 4.

MALALTÍAS DELS ULLS

L' oculista de Tarragona **D. J. MIRÓ** accedint gustós á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 á 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols.
Los demés dias en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarde.

Tos Desapareix ràpidament usant lo Tos XEROP SERRA

No conté opi ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos FARMACIA SERRA. Oberta tota la nit. Tos

Vinyas Americanas

DE **Marcial Ombrás** (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions.—Preus reduhits y autenticitat garantida.—Cinch milions d' estacas, y un milió de barbats.

SECCIÓ DOCTRINAL

Sobre l' autonomia

Vam dirho nosaltres y en Weyler ho repetí. Si Cuba es autònoma, també denhen serho los antichs Reyalms d' Espanya. L' idea ha progresat y no hi ha periodich que no se 'n hagi ocupat. La premsa catalanista, la fuerista de Biskaya, la gallega, totes, totes han cregut que 's necessari, despres de lo que 's dona á Cuba, concedir la autònomia á las nacionalitats espanyolas.

No falta ab tot, qui creu qu' aqueixa aspiració justa, noble y racional quedarà morta sense conseguir tant sols arribar á dar quelcom de bó. Es natural aqueix resultat tractantse d' Espanya. Molt bé 's diu que si 's concedeix á Cuba l' autònomia es perquè s' han aixecat ab armas contra la metròpoli els cubans, ó perquè hi ha potencies que 's guarden las espantas. Que parlin sino 'ls Estats Units. Y com que las nacionalitats espanyolas ni volém erruinar nos mes del que ja ho estem, posantnos á sobre una guerra que 'ns acabi de consumir; ni tampoch tenim per vehins á yankees, no tindrem l' autònomia. Tothom ja sab que á Espanya lo que governa no 's diu may rahó; porta per nom con-

niencia, pro no conveniencia general, que si aixis fós encare guanyariam, sino la conveniencia unica de la gent que ens governan, dels castellans.

Cal no més llegir la exposició del decret que concedeix á Cuba l' autònomia pera convencers de lo que portem dit. La autònomia, de la que tants escarafalls feyan la gent de Madrid quand la predicabam els catalanistas, tant que costá un desterro bastant llarch á dos companys nostres, resulta en la exposició de referencia com un casi ciralo todo Y aqueixa solució la exigeix nada menos que sagrados intereses de la patria, aquests mateixos interessos en honra dels que ens hem estat barallant per espay de tant temps en la manigua, per acabar despres per concedir als aixecats ab armas el dret de governarse.....

Y aquet decret ha sigut saludat per tota la premsa lliberal com una cosa de 'l altre mon, com una cosa que farà época... Vritat que 'ls fabricants y productors de tot arreu, Catalunya inclusiu, han aixecat sa veu y han fet viatges á Madrid, han visitat ministres y mes ministres, han enviat telegramas y s' han enrogullat cridant vivas al casi pacificador de provincias en las que are més que may hi petan els pobres soldats.

Es aquet fenómeno en extrem curiós; ben poch, si exceptuem, els carlins (que may sabran lo que defensen); els conservadors que encare estan tristos per l' atentat de Santa Agueda y algun qu' altre republicà qu' ha perdut l' esme, s' han queixat en contra de la concessió de l' autònomia política á Cuba y en cambi poquisims son els qu' han trobat racional la aranzelaria... És lo que déyem; á Espanya no hi domina la rahó hi domina no més la contentencia; no deu buscarse en ella lloyta de doctrinas, de principis deu sols buscarshi lloytas d' interessos, de egoismes.... Y aixó es lo qu' ens perderá sempre. Si no sols ab l' autònomia aranzelaria, pensan els cubans deixar las armas, com voldrian

conseguirho sense aquella concessió?... Perque no cab dupte que si 's concedeix l' autònomia es per alló de la tant pregonada accion política que con la militar etc.... Sols aixis pensan els lliberals es conseguirá la pau. Per aqueix fi, per sagrados intereses de la patria donan á Cuba l' autònomia. Pro perquè fes efecto no podían ferne pas mitja pesseta no mes d' autònomia, era precis darla sencera. Y aixis s' ha fet.

Y venen els fabricants ab exclamacions y plors, que tindrem de tancar las fabricas, que 'l género no s' vendrà, que hi haurá miseria.... Donchs que voldrien continuar l' explotació de Cuba? zencare volen enviari aigua per vi, gat per llebra? zencare no estan tips d' embutzacarse 'ls diners dels negres?... Y despres, fem la Guerra per la guerra, que equival á dir, continuem enviand gent al matadero... com si una vida no valgués mes que tot l' or que puguin guanyar en lo successiu los fabricants, encare que avuy se compri per 300 duros. Per alguna cosa s' ha dit alló que tothom ja sab de que l' Africa comensa als Pirineus (llegeixis al Ebre). Vritat que sembla que are han posat una mica d' enteniment y en efecte, no cridan ja tant, però gho fan perque creuen racional la autònomia aranzelaria ó perque están convenses de que es inútil que cridin?... Creyém que aixó últim. Y com es possible, convencer als fabricants que corran que es racional, si lo primer que farán avans de contestar, es consultar la butxacal... Qué hi fa que la sanch continui rajant?... Com no es la seval...

Lo remey ens temém que arribará tart; es ja massa forta l' insurrecció per concretarse ab la mitja tinta de la autònomia; menys despres d' haverse convensut de la debilitat d' Espanya. Alló del honor nacional del pendon morado, de la invencible infanteria ha passat á la historia. Avuy no mes quedan soldats ab un bras perdut, una cama tallada, y algun que altre simple que encare somnia en grandezas de la patria.

Resultat final; lo mercat de Cuba perdut fassis lo que 's vulgui, la joventut pobre, la millor perque es la que dona mans á la industria y á la agricultura, enterrada ó esgarrada; en consecuencia, molta miseria, ruina completa y...

Encara hi ha qui canta Que vivan los valientes... Deu fassi que tot arribi a bon camí, que Cuba deixi aviat las armas y que nosaltres, los qui vivim en Espanya, poguem treballar y desenrotllarnos, sense sentir haf de guerra.

La lliçó aquesta que 'ns dona 'l govern lliberal quedarà ben grabada en lo cor de las nacionalitats espanyolas; ja no podrém fer cas dels que 'ns dignin cuatro gatos, locos, etc. perque ó son tan locos com nosaltres, ó està la rahó per nosira part. Lo grà ha estat llenat, ¡Deu fassi que 'l terreno en que ha caigut sigui apropiat, per bé d' Espanya y de las nacionalitats que baix sa mateixa bandera viuen!

De «El Siglo Futuro»

A jutjar per *El Siglo Futuro*, D. Práxedes conserva lo seu acostumat bon humor, á pesar de tots los pesars.

Entre 'ls quals no es lo menor la falta de memoris, ni la célebre política de sentir, no 'm sembla mal.

Vegin vostés en quant a lo primer, lo primer retall:

«Lo que vull dir es que la nació espanyola no ha derramat sa sanch a torrents ni gastat sos tresors en la manigua pera preparar a la emancipació aquelles regions, perque pera aixó no hi havia necessitat de sacrificar tanta vida ni de gastar tants milions. Si allí s'ha fet aixó, es perque Espanya vol que aquelles provincies sian part integrant de la nació a perpetuitat (Aplausos), mentres sia possible a la la nació espanyola. (Grans y perllongats aplausos). Parlar en sentit contrari, es parlar contra 'l sentiment de la patria, es parlar contra la integritat, contra la unitat de la nació, y no estranyo que majoria y minorias, y tot lo qui senti en son pit bategar un cor espanyol, s' alarmi al sentir que s' vol preparar la emancipació d' aquelles provincies. (Grans y repetits aplausos.)

«Aquí res tenim que veure ab lo que fassi Inglaterra, ni ab lo que fassi Fransa ab sas colonias; res tenen que veure nostras provincies d' Ultramar ab lo Canadà y las colonias francesas y holandesas, res. Fassi Inglaterra lo que vulga ab sas colonias; fassiho Fransa ab las sevas; Espanya vol que las provincies espanyolas d' Ultramar sian sempre espanyolas, y que formin part de la nació espanyola las provincies de Cuba, Puerto Rico y totes las possessions d' Ultramar. (Aplausos.)»

Aixó digué D. Práxedes en lo Congrès espanyol, en Desembre de 1894.

Y en efecte, a pesar dels dos cents mil y pico d' homes y dels tants y tants diners, Cuba es avuy autònoma, per art del Sr. Moret y del Sr. Sagasta, ab una autonomia similar a la del Canadà, a dir de la gent que entén.

En quant a lo segon, aquí va 'l segon retall de *El Siglo Futuro*:

«*El Imparcial*.—«Lo Sr. Sagasta se prestá bondadosament a satisfacer nostre desitj, comensant que havia llegit atentament lo document y que aquest li produí la més favorable impresió.»

«*Mac-Kinley*.—«Lo Códich de la guerra dels pobles civilisats ha sigut tirat al olvit, tant per los espanyols com per los cubans.»

«La política de crudel rapinya y d' extermini que durant tant temps sublevá lo sentiment universal d' humanitat...»

«Lo general quinas ordres brutals inflamavan la imaginació americana ó indignavan al mon civilisat...»

«Barbres! ¡Crudels! ¡Lladres! ¡Feras exterminadoras! ¡Brutos! ¡Baldó y escándol del mon civilisat!...»

«*Lo Sr. Sagasta*.—«Jo no esperava tant de M. Mac-Kinley... La cuestió de dret internacional se troba molt ben exposada en lo seu document, y en quant se relaciona ab la obra realisada per lo govern espanyol, res tenim que objectar puig que ens fa justicia.»

«*Mac-Kinley*.—«En lo periodo de 1823 a 1860 s' han fet varias declaracions terminants aprop de la política dels Estats Units, consistent en no permetre cap cambi en la unió de Cuba a Espanya, a no anar encaminada a la independència de la isla ó la adquisició d' aquesta per nosaltres mitjansant compra, ni tampoch hi ha hagut cap alteració després d' aquesta política, aixís anunciada per part d' aquest govern.»

«La revolució que comensá en 1868 durá deu anys, a pesar dels enérgichs esforços dels governs peninsulars pera reprimirla...»

«Allavors, com ara, lo govern dels Estats Units exposá sa gran trascendencia y oferí sa ajuda pera acabar lo derramament de sanch a Cuba.»

«Los oferiments fets per lo general Grant foren rebutjats...»

«*El Siglo Futuro*.—«¡Vejal! ¡Sisquera aixó 's feu decent y digne!»

«*Lo Sr. Sagasta*.—«¡Cá! «¡Lo que atanyi als detalls en que historia la cuestió desde l' any 1823? Aquí precisament es ahont lo Missatge se fa intérprete d' errors que produheixen, per lo tant, consecuencias equivocadas. Per lo demés, lo document se troba informat d' un esperit amistós que no deixa lloch a dúptes.»

«*El Siglo Futuro*.—«¡Ja ho crech! Se 'ns pot donar mostra de més íntima confiança que anomenarnos bruts, barbres, exterminadors, lladres, indignes de figurar entre 'ls pobles civilisats al igual dels foragits de la manigua?»

Fins aquí lo diari integrista, are permétnnos a nosaltres snaydir quatre paraules a aquets curiosos retalls.

De tot lo qual se desprén que 'n Sagasta, com ja sabiam, es un home d' estat sense principis ni conviccions en sas idees polítiques, que avuy accepta com a bó lo que ahir considerava com la cosa més deshonrosa del mon.

Que 'l govern troba molt natural y y molt de justicia, que un altre govern li diga pillo, exterminador, escarní del mon civilisat y altres mil finesas pel istil.

Que aquella Espanya en cuyos dominios no se ponía el sol, avuy no se li pon la lluna, petqué per ella es sempre de nit, puig que no veu un horizon clar giri la vista al costat que vulga.

Y que 'l poble castellá, únich hereu de la passada grandesa espanyola y únich que se entusiasma al só de la marxa de «Cadiz», voldria fer l' home devant de tantas desgracias, pero que no te diners ni homes, ni barcos pera fer lo valent. Las regions que podrian donarli, están ja d' ells fins al cap de munt, y en disposició de donarli la gran castanya, y 'l govern que veu tot aixó, impossibilitat de fer lo valent devant de tals insults, no te mes remey que fer lo sort y allargant la má als americans los hi diu ab la mes gran sanch freda:

—Gracias, amichs, no esperava que siguessen tant correctes.

«Que n' entreuria de fer lo valent un estat que no caldria mes que tocarlo perqué caygués fet un munt de runa?»

A.

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del día 15 de Desembre de 1897 FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' observació	BARÓMETRE aneroides	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSEF. particular
9 m.	766	85	0'0	2'3	Ras	
3 t.	777	82				

HORAS d' observació	TEMPERATURAS			VENTS direcció	NUVOLS	
	Maxima	Mínim.	Term. tipo		classe	can.
9 m.	Sol. 25	-10	14	NO.	CanNin	0'5
3 t.	Sombra 17		16	NO.		0'5

Lo succés de Saragossa

Los diaris dedicats principalment al noticierisme, venen plens de noticias y comentaris referents al misteriós succés de El Burgo, prop de Saragossa, en lo qual figura com a principal héroe lo vehí d' aquesta ciutat en Joseph Tost.

Alguns diaris, com *La Publicidad* en son afany de inventar cosas estupendas, suposa que s' tracta d' un assassinat frustat d' en Weyler, ó d' un complot anarquista quin plan s' ignora.

Los que coneixen a n' en Tost saben bé que no te caràcter pera desempenyar aqueixos criminals plans. Nosaltres estém segurs que la justicia posará en clar aquest misteriós fet, que al fi y al cap no resultarà més que una novela vulgar, sense cap trascendencia social ni d' importancia pera ningú. Estém segurs d' aixó. Dihém mes, si al fondo d' aquest succés algo de misteriós hi há, será sols relacionat ab algún assumpto vulgar, com lo dels timos dels enterros ó alguna ventura amorosa que li haurá sortit un poch desigual.

Respecte al estrany detall d' haversel trobat vestit de dona, podém dir que en ell poch te de particular, ó s' explica mes que en un altre, puig es tanta la afició que tenia al tal vestit, que tots los anys durant lo carnaval tot sovint se 'l veyá passejar per nostres carrers vestit de senyora. Tal es la afició que hi tenia.

Veurém a la fi que 'n resulta.

Per los aficionats de la secció dramática de la societat «El Alba» s' están ultimant los ensaigs de tres comedias en un acte pera posar en escena lo próxim diumenge.

Hem tingut lo gust de rebre la visita de nostre estimat amich y colaborador en J. Anguera Bassedas, que ha estat pocas horas entre nosaltres, de pas pera sa vila natal, Falset.

«Podredumbre política», titula nostre colega *La Verdad* de Tortosa, lo següent suelto que gustosos reproduhim:

«Pero que vegin nostres lectors a quin extrém ha arribat y la frescura y desahogo sb que s' oseñta, reproduhim íntegro lo següent suelto del «Diario de Tarazona», orgue del Sr. Marqués de Marianao:

«Per no reunir las condiciones que exigeix lo reglament del cos d' investigadores d' Hisenda, no pogué possessionarse del càrrech d' oficial de dit cos sb que fou agraciad nostre estimat amich D. Pau Simó, lo qual se possessionará ahir del d' oficial de quinta classe de la Intervenció d' Hisenda d' aquesta província.»

«La rapidés dels dos dits nombrements proba d' una manera evident la gran influencia ab que compta nostre bon amich Sr. Simó per lo que 'l felicitem de totes veras, desitjantli moltas prosperitats en la carrera.»

«No sería més digne que en lloch d' ostentar d' una manera evident la gran influencia ab que compta, ostentés sos mérits y serveys? Aquestos reclams a favor del Marqués de Marianao son tan inhábils que en lloch d' enlayrarlo lo denigran, puig equivalen a dir al país que impera sols lo favor en lloch d' imperarhi la justicia.»

De má mestre, apreciat colega.

Al mateix temps ens alegrém que la premsa caciquera vagi adquirint la virtut de la sinceritat. Si s' rifa al país, que se li digui clarament: País, t' estém rifant.

Copiem de *Lo Catalanista* de Sabadell:

«Diumenge segons estava anunciat s' inaugurarà lo Restaurant de Sant Josep distribuint molt prompte las 80 raccions d' escudella que com a ensaig cuynaren aquell dia las Germanas Josefinas.

L' aspecte de dit restaurant produheix bona impresió tant per lo sagell relligiós que oportunament porta imprés tractantse d' un establiment fill de la caritat cristiana com per l' ordre y llimpiesa que tant caracteriza als establiments dirigits per relligiosas.

Sembla que no solzament los pobres mes necessitats treurant bon froyt d' aquesta institució, sino que molts treballadors aprofitaran la conveniencia de poder adquirir sens necessitat de cuynar, una bona escudella per pochi céntims, puig varias donas s' hi han presentat a comprar tres, quatre y fins a cinch raccions; y se comprén que aixís siga, puig per un ral pot molt bé alimentarse una casa de familia, tenint en compte l' abundants que son las raccions que donan per cinch céntims y la bona qualitat de l' escudella.

Es d' esperar que tots quant puguin contribuirán ab sos donatius a fi de que pugui ben arrelarse tant benéfica institució y pugui sostenirse repartint abundantment mes bons aliments no solzament als pobres de solemnitat sino a las classes jornaleras.

Varis joves de Vilafranca perteneixents a reemplassos anteriors, que havent presentat expedient de legal exámció, foren declarats soldats en la última quinta, han enviat una exposició a S. M. la Reyna Regent, demanant que se 'ls torni declarar soldats condicionals ó que novament es revisin ab tota llealtat sos expedients revocats.

Nostre particular amich lo notabilíssim escriptor catalanista, Mn. Salvador Bové, ha sigut nomenat Ecolnom de la Parroquia de Torrellas de Foix.

Hem vist lo prospecte d' un periódich que ha de sortir a Barcelona, titulat *L' Olla*. Heus aquí un retall de son programa, fet en vers y tot.

D' aquets escriptors dolents,
d' aquets músichs petardistas,
d' aquets pintors modernistas
que volen ser decadents
y no son mes qu' impotents;
que rebutjan per senzills
cuadros bons, plens de perills,
fets de gent que 'n sab mes qu' ells;
d' aquets ceballots novells
s' en pot fé una olla de grills.

Com se veu, srea lo portaveu del vulgarisme mes xavacá, y estará redactat, entre altres, pels següents escriptors:

- Aguileta.
- Alonso. (Rafael)
- Anton del Singlot.
- Antonet del Corral.
- Bonavía. (Selvador)
- Bover Casellas. (Joseph)
- Borrut y Soler. (Selvador)
- O. Oill. (Emili)
- Comas. (Francesch)
- Staransa. (J.)

En la llarga llista que 'n publica, trobém que n' hi faitan dos, y dels mes bons.

Lo *Noy de Tona* y 'l *Yerabó*.

Lo recaudat ahir per concepte de Consums en la Administració d' aquesta ciutat, puja a la cantitat de pessetas 942'11.

En l' apèndice a la ley de quintas, publicat per don Evaristo Gonzalez, apareixen los datos següents: Entre minyons del actual reemplás y de revisions

dels tres anteriors, han ingressat en caixa 235.599, dels quals saben llegir y escriure 98.876; sols llegir, 7.829; ni llegir ni escriure, 76.822, y s'ignora sa instrucció, 52.072.

D'aquells minyons foren declarats condicionals, exempts y exceptuats per distints motius, y en tal concepte ingressaren en les caixes 155.599, y obtingueren la declaració de soldats 127.637, dels quals 80 mil formen lo cupo pera l'exercit actiu, y 47.637 han quedat com excedents de cupo.

La proporció entre els minyons que coneixen las primeras lletres y els que careixen d'instrucció es, en números redons, de 100 á 75. Es dir, que s' troha en lo primer cas lo 57,5 per 100, y en lo segon lo 42,5.

L' eminent escriptor francès, Mr. Maurici Barrés, elegit Mantenedor dels Jochs Florals pera l' any que vé, ha enviat una expressiva y afectuosa carta al Secretari del darrer Consistori D. Lluís Durán y Ventosa acceptant lo càrrech y prometent la seva assistencia á la poética Festa.

Mr. Barrés manifesta en la seva comunicació que s' considera fonament honrat ab la elecció y que será pera ell una alta satisfacció l' assistir á tant solemne acte regionlista, felicitantse de la favorable circumstancia que li permetrá entrar en relacions ab los homes que aquí lluytan per las mateixas patrióticas ideas que ell defensa en la seva terra.

SECCIO LITERARIA

A la meva enamorada (1)

LEMA: Alegoria.

A la senyoreta D. Sabina Batlló y Batlló.

I

En el cor de la Montanya,
y enronada de turons,
t' has fet tau guapa y joliva
qu' ets la reyna d' aquets volts.
A ta faldá bondadosa
m' atragué lo teu bon nom...
primer cop que vsig ullerte
ja m' robares lo meu cor.

Ab los ayres de tas serras
y ab los cristalls de tas fonts
se t' enrojeixen las galtes
com las maduixas del bosch.
Y t' van cantant las anelles,
y t' van perfumant las flors,
y dessota un cel blavíssim
com un àngel t' hi encodorms.

Molt mes fresca que la rosa,
molt més bonica que un sol,
quan salta 'l blat en las eras
t' enrotllan tos aymadors;
y tú, galana y rumbosa,
te 'ls endús per tos entorns...
y entre molègas y falgueras
los hi contas tos amors...

¡Oh la meva enamorada,
reyna meva del meu cor,
¡y qu' hermosa qu' ets, ma vila,
ma hermosa vila d' Olot.

II

¡Qué bé estás entre montanyas,
gentil Diana del amor,
ab ton posat de pageda,
tas costums y tradicions!
Per modesta y per senzilla
t' han fet reyna d' aquets volts;
vas del bras ab l' Esperança,
y en el Cel tens lo teu Nort.

Llirs y jonças te guarneixen
la diadema de ten front,
y t' broda 'l vestit de novia
la blanca flor del fajol.
Ben fenyera y afanyosa
vas filant de sol á sol;
te vesteixes ab tas galas,
te coronas ab tos llors.
Y t' fas gran, rica, potentá,
guapa com un pom de flors,
y un dols perfum d' amor patri
va aixecante cel amont...

(1) Premi de la Flor Natural.

Y allí t' ven ma fantasia
com un iris lluminós,
com un raig d' eterna albada,
com un sol que may se pon...

¡Salut, Perla de Montanya,
gentil Hèbe d' aquets volts,
ab un bes de poesia
deixam sellar lo teu front!
Deixa que en ta falta verge
s' hi endormisqui lo meu cor...
ja que 'l bres de nin no m' dares,
no m' neguis ton Sant repós.

¡Oh la meva enamorada,
reyna meva del meu cor!...
¡y qu' hermosa qu' ets, ma vila,
ma hermosa vila d' Olot!

RAMON MASIFERN.

SECCIO OFICIAL

Centro de Lectura

De confirmat á lo previngut en l' article 49 del Reglament d' aquesta Societat, lo próxim diumenge, dia 19 del corrent mes de 3 á 5 de la tarde se verificaran eleccions pera la provisió dels càrrechs de President, dos Vocals, dos Secretaris y Tresorer.

Lo que s' fa públich pera coneixement dels senyors socios.

Reus 14 de Desembre de 1897.—P. A. de la J. de Govern.—Lo Secretari de torn, Jaume Gilabert.

El Olimpo

La J. de G. d' aquesta Societat en sessió del dia 12 del actual acordá donar á arrendament lo servey de café y demés anexe, en pública subasta, rematantse á favor del més beneficiós postor.

Las proposicions deurán ferse en plech tancat, admetentse desde 'l dia d' avuy fins lo dia 25 del actual mes á las set de la nit, verificantse l' obertura dels plechs lo dia 26 d' aquest mateix mes á las sis de la tarde.

Lo plech de condicions referent á dit arrendament se troban de manifest en la Secretaria d' aquesta Societat, de las que podrán enterarse los que desitjin pendre part en dita subasta.

Reus Desembre de 1897.—P. A. de la J. de G.—Lo Secretari, Joseph Sardá.

Registre civil

del dia 14 de Desembre de 1897

Naiements

Joseph Terés Oliváns, de Jaume y Pilar.—Nobert Gaya Domingo, de Cristofol y Teresa.—Francisco Batista Gimenez, de Francisco y Leonor.—Camilo Boronat Piqué, de Joan y Dolors.—Francisca Ferré Trillas, de Joseph y Teresa.—Elisa Torroja Vilagresa, de Agustí y María.—Francisco Solé Colom, de Baldomer y María.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Joseph Sotorra Ventura, 48 anys, Plassa dels Cuàrtels.—Teresa Padrós Cuchí, 87 anys, Arrabal de Robuster 1.—María Rius Alberich, 30 anys, Amargura 69.—Joseph Saperas Llorens, 64 anys, Hospital Civil.—María Gibert Balada, 70 anys, S. Celestí 34.—Anton Balsells Negre, 37 anys, Manicomí.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Valentí.
Sant de demá.—Sant Llàssaro.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 14

De Almería en 18 dias berg. gol. «Francisca Antonia», de 78 ts., ab efectes, consignat á D. Joseph María Ricomá.

Despatzadas

Pera Rouen y esc. v. francès «Jeanne A», ab ví.
Pera Ibiza jebech «Belisario 1.» ab lastre.
Pera Ibiza gol. «Juanito», ab lastre.
Pera Port-Vendres pol. gol. francesa «Jeanne Lucienne», ab ví.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	64.77	Filipinas	95.75
Exterior	80.75	Aduanas	94.62
Amortizable	77.50	Cubas 1886	78.37
Fransas	17.15	Cubas 1890	95.75
Norts	22.60	Obs. 6 0/0	52.60
Exterior París	60.93	Obs. 3 0/0	33.53
París	32.80	Londres	33.53

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda si comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los paissos.

BOLSI DE REUS

Cotisations realissadas en lo dia d' ahir á Barcelona facilitadas per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64.75	Fransas	17.10
Exterior	80.75	Cubas vellas	94.62
Colonial	95.75	Cubas novas	78.37
Norts	22.60	Aduanas	95.63
Obligacions Almansas	83.50	Oblig. 3 0/0 Fransas	52.63
		Filipinas	94.75
PARIS			
Exterior	60.93	Norts	33.53
GIROS			
París	32.80	Londres	33.53

Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallés Sureda, D. Joan Llauredó Prats, don Joan Vallés Vallduvi y D. Francisco Prius Demestre.

Londres á 90 dias fetxa.	33.10	diner.
» á 8 » vista.	33.40	»
París á 8 » » »	30.70	»
Marsella á 8 » » »	»	»

VALORS LOCALS DINER PAPER. OPER.

ACCIONS	010	010	010
Gas Reusense	850		
Industrial Harinera			0
Banch de Reus	515	520	
Manufacturera de Algodon	70	100	0
C. Reusense de Tranvias, privilegiadas al 5 per cent.		150	
Societat Hidrofórica	135	150	

TELEGRAMAS

Madrid 15.

Lo procés del home-dona del Burgo, segueix sos trámits. La creencia general dels que han intervingut en l' assumpto sembla ser la de que no té res que veure ab los anarquistas, y que s' tracta sols d' una broma pesada que se li fés com consecuencia de sas aficions á passar per dona.

—Ha estallat una bomba de dinsmita en lo ferrocarril de Pinar del Rio, al passar un tren de viatgers, resultant algun ferits.

Se designa als Srs. Galvez, Montoro, Bruzon y Amblard pera ocupar puestos en lo Govern insular.

Lo Sr. Canalejas, que ha tornat á la Habana després de recorre la provincia del mateix nom, ha dit que en ella 'ls insurrectes son en molt menor número que á Pinar del Rio y que no tenen tants elements pera sostenir la guerra com aquells.

—Lo Jutjat segueix fent averiguacions pera esclarir los dubtes que resultan en lo sumari format per intent de suicidi d' un inglés en l' immediat poble de Robledo de Chavela. Encara no s' ha pogut conseguir saber lo móvil que impulsá á aquest desgraciat á tallarse lo coll ab una navaja d' afeytar, quan vegé acostarse á la guardia civil.

—«El Tiempo» diu que 'ls romeristas se 'n tornan á sas casas desmayats y en la creencia de que 'l resultat obtingut ab la Assamblea no correspon á las esperansas que portaren. Pera aixó, dihen, mes nos valdria no haver vingut.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

Companyia d' ópera y sarsuela espanyola

DIRIGIDA PER LO MESTRE

D. FRANCISCO PEREZ CABRERO

Funció pera avuy.—Segon abono.—6.ª de la segona série.—Se posará en escena la sarsuela en 3 actes y deu cuadros del mestre Arrieta, titulada «La Guerra Santa».

Entrada á localitat 3 reals.—Id. al paradís 2.
A dos cuarts de nou en punt.

Imp. de G. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

